

[Grethe Fønger Møller]

kommer os urimeligt at skabe et sådant skel mellem forskellige befolkningsgrupper.

Efterlønsforslaget er baseret på princippet: én gang efterløn, altid efterløn. Det vil sige, at har man valgt at gå på efterløn, fanger bordet. Der er ikke mulighed for at komme tilbage til arbejdsmarkedet, hvis man selv kan skaffe sig arbejde, og så senere igen gå på efterløn. Dette er også betænkeligt.

Efterlønsforslaget er tænkt som en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning, men det skaffer ikke flere arbejdspladser. Det sætter skel mellem forskellige befolkningsgrupper, idet nogle må leve af en invalidepension eller en førtidig folkepension, mens andre kan leve af den højere efterløn, og det er spørgsmålet, om ikke man bør overveje at klare de problemer, som efterlønsforslaget tilsigter at løse, gennem en ændring af vort sociale pensionssystem. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at en indførelse af efterlønsordningen vil sætte pres på førtidspensionsordningens niveau.

Lovforslaget om efterløn er fremsat i en periode med stor arbejdsløshed, men hvis forslaget vedtages, tror jeg, at ordningen bliver permanent, og hermed har vi altså cementeret, at mennesker over 60 år har mindre ret til arbejde end dem under 60 år. Det forekommer os betænkeligt; vi ønsker ikke at medvirke til, at der diskrimineres mod de ældre på arbejdsmarkedet.

#### Melchior (CD):

CD finder som tidligere, at intentionerne bag dette forslag er gode, og vi har da også haft lejlighed til at medvirke i forårets og sommerens løb med at få opklaret en række forhold i forbindelse med denne lovgivning, der på en del områder er nyskabende, bl. a. derved at den har en ret nær samhørighed med socialområdet, men altså er henlagt under arbejdsministeriet.

Jeg finder min umiddelbare forgænger her på talerstolen, fru Grethe Fønger Møllers udtryk om diskriminering af ældre helt forfejlet i denne sammenhæng. Jeg tror ikke på, at danske mennesker i almindelighed er så ringe, som de jo måtte være, hvis de, det være sig chefer eller arbejdskolleger til ældre medborgere, skulle benytte denne lov til en pression af den art, som både hr. Glistrup og fru Grethe Fønger Møller her har beskrevet.

Jeg tror ikke, det vil gå således. Der blev endda benyttet udtrykket ihjelslagning; selv i overført betydning finder jeg også, at det er aldeles irrelevant i sammenhængen. De fleste mennesker er jo dog, efterhånden som de kommer op i fyrrerne, opmærksom på, at det ikke varer så længe, før de bliver 60, så alene det skulle vel tilsige dem ikke at behandle andre anderledes, end de selv vil blive behandlet til sin tid, og personlig har jeg altså en betydelig større tiltro til mine medmennesker, end der i de to nævnte indlæg her er blevet givet udtryk for.

En del af de betæneligheder, som jeg nævnede ved første behandling af dette lovforslag, første gang det var fremsat – det var den 26. april i år – er i sommerens løb blevet noget mildnet, og CD har derfor ikke mere nogen væsentlige forbehold at tage på de områder, der drejer sig om 60 års aldersgrænsen, om de 200 timers arbejdsret ved siden af efterlønnen og spørgsmålet om mulighed for at gå ind og ud af systemet. Men selv om vi stadig væk ønsker denne lovgivning så fleksibel som muligt, må vi som enhver erkende, at der må være grænser et eller andet sted, for at man ved, hvad man har at rette sig efter, og at det ikke altid vil være muligt med matematisk nøjagtighed at angive den ene grænse som mere korrekt end den anden, og derfor har vi ikke flere indvendinger på disse områder, efter det der er oplyst.

Jeg vil også gerne give arbejdsministeren betydelig kredit, fordi han på et tidspunkt af forhandlingerne imødekom CD og en række andre partier med hensyn til de selvstændiges stilling. Jeg vil gøre opmærksom på, at det ikke er korrekt, således som det har været fremstillet i en del af pressen, at det var et resultat af dannelsen af SV-regeringen, for det var noget, der altså var forhandlet om i forvejen.

Dermed bliver der dog stadig en gruppe tilbage af personer, som ikke har de fem års anciennitet i en arbejdsløshedskasse – jeg tænker altså her på andre end selvstændige – og dér er vi stadig væk en smule bekymrede og har i mellemtiden fostret den tanke, som vi vil arbejde med i udvalget og beder ministeren om at overveje, nemlig om ikke 5 års ansættelse umiddelbart før det tidspunkt, hvor efterløn søges, eventuelt ansættelse i samme firma, altså et bevisligt kontinuerligt tilhørsforhold til arbejdsmarkedet, i hvert